

TANÁCSOK LELKÉSZEINKNEK

{9T 137}

1901. november 3. {9T 137}

Egy igen tapasztalt munkásnak New Yorkban. {9T 137}

Mikor elgondolkoztam a new yorki helyzeten, súlyos felelősségérzet szállt lelkemre. Az Úr éjjel a következőképp tárta elém az ügyet: New Yorkot meg fogjuk művelni. Ajtók nyílnak majd meg előttünk a város azon részeiben, ahol nincsenek gyülekezetek, s ahol az igazság majd otthonra talál. Rengeteg munkába fog kerülni, ha a jelen igazságot hirdetik a törvénytaposásban és bűneikben halottaknak Isten megbízottainak a legmegrázóbb üzeneteket kell hordozni; figyelmeztető üzenetet, mely fölírzza az embereket. Lesz, akit fölingerel a figyelmeztetés, s arra vezet, hogy ellenálljon a világosságnak és bizonyítékainak. Ebből tudhatjuk, hogy a jelen vizsgáló üzenetét hirdetjük. {9T 137.1}

Üzeneteink szokatlanok lesznek. Isten büntetései már a földet járják. Városi hittérítő állomásokat kell létrehozunk, ahol könyvevangélistákat, bibliamunkásokat és gyakorlati egészségügyi lélekmentőket képezhetünk ki egyes rétegek elérésére. Ezen kívül nagyvárosainkban ott kell tevékenykedniük a megszentelt életű örömhírhirdetőknél is, akiken keresztül olyan megrázó üzenetet kell hirdetnünk, mely fölírzza az embereket. {9T 137.2}

„Hozd ki a vak népet, a melynek szemei vannak, és a süketeket, akiknek füleik vannak! Minden népek gyűljenek egybe, és seregeljének össze a népségek: ki hirdethet közülről olyet? Vagy a régieket tudassák velünk, állítsák elő tanúikat, hogy igazuk legyen, hogy ezek hallván, ezt mondják: Igaz. Ti vagytok az én tanúim, így szól az Úr; és szolgám, a kit elválasztottam, hogy megtudjátok és higgyetek nékem és megértsétek, hogy én vagyok az, előttem Isten nem alkottatott, és utánam nem lesz! Én, én vagyok az Úr, és rajtam kívül nincsen szabadító! Én hirdettem, és megtartottam, és megjelentettem, és nem volt idegen Isten köztetek, és ti vagytok az én tanúim, így szól az Úr, hogy én Isten vagyok. Mostantól fogva is én az leszek, és nincs, aki az én kezemből kimentsen; cselekszem, és ki változtatja azt meg?” (Ézsaiás 43:8-13.) {9T 137.3}

„A vakokat oly úton vezetem, a melyet nem ismernek, járatom őket oly ösvényeken, a melyeket nem tudnak; előttök a sötétséget világossággá teszem, és az egyenetlen földet egyenessé; ezeket cselekszem velök, és őket el nem hagyom. Meghátrálnak, és mélyen megszégyenülnek, a kik a bálványban bíznak, a kik ezt mondják az öntött képnek: Ti vagytok a mi isteneink! Oh, ti süketek, halljatok, és ti vakok, lássatok! Kicsoda vak, ha nem az én szolgám? És olyan süket, mint az én követem, a kit elbocsátok? Ki olyan vak, mint a békességgel megajándékozott, és olyan vak, mint az Úr szolgálója? Sokat láttál, de nem vetted eszedbe; füle nyitva, de nem hall. Az Úr igazságáért azt akarta, hogy a törvényt nagygyá teszi és dicsőségessé.” (Ézsaiás 42:16-21.) {9T 138.1}

A Szentírásban itt leírt földadat áll most előttünk. Szolgám, Izráel, az Úr szolgálója kifejezések bárkit jelentenek, akit az Úr ki tud választani, és meg tud bízni bizonyos munkával. Akaratának szolgálóivá teszi őket, noha némelyik kiválasztottnak annyi fogalma sem lesz Isten akaratáról, mint Nabukodonozornak. {9T 138.2}

Isten tevékenykedni fog népe közül azokért, akik alávetik magukat a Szentlélek munkálásának. Az Úr segítséget ígér a fölönt országának sikere érdekében. „Így szól az Úr Isten, a ki az eget teremté és kifeszíté, és kiterjeszté termésivel a földet, a ki lelket ad a rajta lakó népnek, és lehetetet a rajta járóknak: Én, az Úr, hívtalak el igazságban, és fogom kezdetet, és megőrizlek, és népnek szövetségévé teszek, pogányoknak világosságává. Hogy megnyisd a vakoknak szemeit, hogy a foglyot a tömlőcből kihozzad, és a fogházból a sötétben ülőket. {9T 138.3}

Ki veszi ezt közületek fülébe? Aki figyelne és hallgatna ezután!” (Ézsaiás 42:5-7,23.) {9T 139.1}

Isten népe, noha övé a világosság és tudás, mégsem teljesíti Isten magasztos és szent szándékát. Nem tör előre győzelemről győzelemre, új területeket foglalva el, kibontva a zászlót a nagyvárosokban, és

külvárosaikban. Akikre az Úr nagy világosságot villantott, de akik mégsem nyomultak előre a nagy világosságban nagyobb, és még nagyobb világosságra, nagy lelki vakságról tesznek tanúságot. Nem buzdítják a gyülekezet tagjait, hogy az előrehaladás érdekében megfeszítsék lelki idegeiket és izmaikat. Értessük meg velük, hogy lelkészeik nem munkálhatják a tagok üdvösségét, ha körülöttük lebzselnek. Pontosan ettől lesznek gyöngék, pedig erősnek kellene lenniük. {9T 139.2}

A gyülekezetekben fiatal férfiakat és nőket kell választani felelősség hordozására. A fiatalok kövessenek el mindent, hogy kiképezzék magukat azok megsegítésére, akik még nem ismerik az igazságot. Isten buzgó, ép lelkű munkásokat hív. Az alázatos, töredelmes hívők személyes tapasztalatból megértik, hogy Jézuson kívül nincs megmentő. {9T 139.3}

A Biblia igazságát hirdetnünk és gyakorolnunk kell. Minden egyes sugarat fölismerhető tündökléssel kell szerte ragyogtatnunk. Az igazságnak égő lámpásként kell szétsugároznia. Isten szolgálói százai feleljenek erre a hívásra, s buzgó lélekmentő munkásként lépjenek be Isten mezőire. Siessenek az Úr segítségére, az Úr segítségére a hatalmasok ellen. Isten élő embereket hív, akiket megtöltött Lelkének életre keltő ereje, akik Istent ismerik el legfőbb tekintélynek, és ígéretei beteljesedésének bőséges bizonyítékában részesülnek. Nem langymeleg embereket, hanem akiket Isten szeretete tüzel. {9T 140.1}

Ha újra annyi munkát fordítunk a gyülekezetekre, mint az elmúlt húsz év folyamán, az újra kárba fog veszni, amint a múltban kárba vett – nem tette a tagokat Krisztus igénytelen, keresztet hordozó követőivé. Sokakat túltápláltak a lelki eledellel, míg a világban ezek pusztulnak el az élet kenyérének hiánya miatt. A gyülekezet tagjai munkálkodjanak; neveljék magukat. Törekedjenek elérni az eléjük állított magasztos mértéket. Az Úr segíteni fog ebben, ha készek együttműködni vele. Ha megtartják lelküket az igazság szeretetében, akkor nem kötik le az igehirdetőket, akik így új területeken hirdethetik az igazságot. {9T 140.2}

Amikor világosságban részesültünk, a nagyvárosokat azonnal művelés alá kellett volna vennünk. Ám sokan nem tartják magukat felelősnek a lelkekért. Ezért Sátán, fogékonyak találva őket a kísértésekre, tönkretette lelki életüket. Isten bűnbánatra szólítja népét; arra, hogy térjen meg, térjen vissza az első szeretethez, melyet elvesztett, mert nem követte az önfeláldozó Üdvözítő lábnymát. {9T 140.3}

Bátran és őszinte, egyszerű szívvel

Elérkezett az idő, amikor határozott művelés alá kell vennünk a helyeket, ahol még nem hirdettük az igazságot. Hogyan végezzük az Úr munkáját? Ahová behatolunk, fektessünk le szilárd alapokat az állandó munkához. Kövessük az Úr módszereit. Ne ijedjete meg a látszattól, bármilyen félelmetesnek tűnjék is. A ti dolgotok fejleszteni a művet, amint az Úr mondta, hogy fejlesztenünk kell. Hirdessétek az ígét, s a Szentlélek meggyőzi a hallgatók értelmét. „Azok pedig kimenvén, prédikálnak mindenütt, az Úr együtt munkálván velők, s megerősítvén az ígét a jelek által, amelyek követik.” {9T 141.1}

Sok munkás végezze kötelességét, házról-házra járva, biblia-főolvasásokat tartva a családokban. Azzal bizonyítsák kegyességben való növekedésüket, hogy alávetik magukat Krisztus akaratának. Így gazdag tapasztalatokra tesznek szert. Mikor bizalommal befogadják, hisznek és engedelmeskednek Krisztus szavának, buzgó igyekezetük ereje láthatóvá válik. Ápolni fogják a hitet, mely szeretetből munkálkodik, s megtisztítja a lelket. Előttúnnek életükben a Lélek gyümölcsei. {9T 141.2}

Krisztus a világ világossága. Követői nem járnak a sötétségben, mert övék az élet világossága. János kijelenti Krisztusról: „Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek; azoknak, akik az ő nevében hisznek.” (János 1:12.) Ne vegyétek le szemeteket Krisztusról. Krisztus szemlélése Isten akaratával hozza összhangba szívünket, értelmünket és jellemünket. {9T 141.3}

A világ rászorul mindarra a tanításra, melyet lélekmentőink közölni tudnak. Ugyanazon Lélek erejével folytassátok a munkát, aki a megalapítást vezette. Nyissátok meg a Szentírást, imádkozzatok, s gyakoroljátok a hitet. Így neveljétek az embereket az Úr útjára. Az így épülő gyülekezet a sziklán – Jézus Krisztuson alapszik. {9T 141.4}

Fejlesszük a művet az igazság egyszerűségével. Isten mondja: „Bátorító szavam van hozzátok!” Városainkban sok, az Úr szemében értékes ember él, akik nem hajtanak térdet a Baál előtt, csak tudatlanságból imádják azt. Ezek előtt föl kell ragyogjon az igazság fénye, hogy úgy lássák Krisztust, mint aki az út, az igazság és az élet. {9T 142.1}

Folytassátok a munkát alázatosan. Soha ne emelkedjete Krisztus örömhírének egyszerűsége, őszinte odaadása fölé. Nem a fitogtatás művészetével, hanem Krisztus, a bűnbocsátó Megváltó dicsőségével találjátok meg a sikert a lelkek megnyeréséhez. Amint szelíden és alázatos szívvel Istenért fáradoztok, az Úr ki fogja nyilatkoztatni magát előttetek. {9T 142.2}

Képek, szemléltető ábrák, és vázlatok segítségével a lelkészek világosan, és fölismerhetően domboríthatják ki az igazságot. Isten szavával összhangban álló segédeszközök ezek. De amikor valamily munkás úgy megdrágítja munkáját, hogy a többiek nem részesülhetnek elég támogatásban a kincstárból munkájuk eltartására, akkor az nem áll összhangban Isten elgondolásával. Városi tevékenységünk folyjon Krisztus rendje szerint, ne színházi előadások mintájára. Nem a színháziaskodás dicsőíti meg Istent, hanem az igazság Krisztus szeretetével való hirdetése. {9T 142.3}

Ne forgassátok ki az igazságot méltóságából, és lenyűgöző voltából olyan előjátékokkal, melyek sokkal inkább a föld, mint a menny rendje szerintiék. Értessétek meg hallgatóitokkal, hogy összejöveteleink célja nem érkeik zenével s mással való elkábítása, hanem az igazság teljes komolyságával való hirdetése, hogy figyelmeztetésül érjen hozzájuk, fölrázza őket az önkényeztetés halálszerű álmából. A puszta igazság éles kétélű kardként mindkét irányban vág. Ez rázza fel a törvénytelenységben és bűnökben holtakat. {9T 142.4}

Aki életét adta, hogy embereket mentsen meg a bálványimádástól, és önkényeztetéstől, olyan példát hagyott hátra, melyet mindannak követnie kell, aki az igazság hirdetését végzi. Isten szolgálói ma a legünnepelesebb igazságban részesültek, hogy hirdessék azt. Tetteik, módszereik és terveik álljanak hát összhangban üzenetük fontosságával. Ha úgy képviseled az igét, mint Krisztus, a tanított igazságok nagy hatással lesznek hallgatóságodra, s kialakul bennük a meggyőződés, hogy ez az élő Isten szava. {9T 143.1}

Külsőségesség az istentiszteleten

Isten szolgálói ne kövessék a világ útjait az emberek elérésében. Összejöveteleinken ne támaszkodjanak világias énekesekre és színházias fitogtatásra, hogy az érdeklődést fölkeltsék. Hogyan várhatjuk el azoktól, akiket nem érdekel Isten szava, akik sosem olvasták Isten igéjét azzal az őszinte kívánsággal, hogy megértsék igazságait, hogy lelkesen és megértőn énekeljenek? Hogyan is állhatna szívük összhangban a szent énekkel? A mennyei énekkar miként csatlakozhatna a zenéhez, mely formáság csupán? {9T 143.2}

Nem hangoztathatjuk eléggé az alakias istentisztelet káros voltát, mert nincs olyan szó, mely megfelelően kifejezhetné az igaz istentisztelet áldásosságát. Amikor az emberek lélekből és értelemmel énekelnek, mennyei zenészek veszik át a dallamot, csatlakoznak a hálaadó énekhez. Aki megajándékozott minket a tehetséggel, mely képesít Isten munkatársaivá lennünk, elvárja szolgálótól hangjuk művelését, hogy közérthetőn tudjanak beszélni és énekelni. Nem harsogó éneklés való ide, hanem világos dallam, helyes kiejtés, s érthető szavak. Mindenki szakítson időt hangja művelésére, hogy tisztán és lágyan dicsóíthesse Istent, ne pedig harsogva, rikoltón és fülrepeztőn. Az éneklés képessége Isten ajándéka – használjuk azt Isten dicsőségére. {9T 143.3}

Összejöveteleinkre válasszunk ki néhány testvért, akik majd énekkel dicsérik az Urat. Kísérjük az énekeket hozzáértőn játszott hangszerekkel. Ne tiltsuk ki a hangszereket munkánkból. Vezessük gondosan a szolgálatnak ezt az ágát, mert Isten dicsérete ez, énekléssel. {9T 144.1}

Ám ne mindig csak néhányan énekeljenek. Amikor csak lehetséges, énekeljen az egész gyülekezet. {9T 144.2}

Egység a sokféleségben

A városi tömegekért folyó szolgálatban végezzünk alapos munkát. A népes központokban a munka sokrétűbb,

hogysem egyetlen ember sikeresen végezhetné. Isten többféle úton munkálkodik, s különböző munkásai vannak, akikre más-más tehetséget bízott. {9T 144.3}

Lehet az egyik jó szónok, a másik meg ügyesen kezelheti a tollat. Van, aki azt az ajándékot kapta, hogy őszintén, komolyan és buzgón tud imádkozni. Megint más ajándék a kellemes hang, s van, akinek az az erős oldala, hogy világosan tudja fejtegetni Isten igéjét. Vessünk latba Istenért minden ajándékot, mert ő fáradozik együtt a munkással. Van, akinek bölcs szót tesz ajkára, a másoknak tudást, a harmadiknak hitet ad. Mégis mindnyájuknak ugyanazon fő vezetésével kell fáradozni. Az ajándékok sokfélesége sokrétű tevékenységre vezet: „Különbőség van a cselekedetekben is, de ugyanaz az Isten, a ki cselekszi mindezt mindenkiben.” (1 Korintus 12:6.) {9T 144.4}

Az Úr azt kívánja választott szolgálótól, hogy tanuljanak meg összhangban dolgozni egymással. Néhányan azt gondolhatják, hogy a maguk és mások tehetségei közötti ellentét kizárja az összecsendülő igyekezet lehetőségét. De amikor megértik, hogy sokféle gondolkodású embert kell elérni – lesz, aki elveti az egyik munkás módszerével hirdetett igazságot, de mikor másik munkás más módszerrel hirdeti, megnyitja szívét Isten igazsága előtt – akkor nagyobb bizalommal fognak egységben dolgozni. Bármennyire különbözők is képességeik, ugyanazon Lélek ellenőrzése alatt állhatnak. Szavaikkal, tetteikkel gyöngédségről és szeretetről tanúskodhatnak. Mikor minden munkás hűségesen betölti kijelölt helyét, akkor meghallgatásra talál Krisztusnak követői egységéért elmondott imája, s a világ tudni fogja, hogy ők a Krisztus tanítványai. {9T 145.1}

Isten munkásai fogjanak össze szeretetteljes egyetértéssel és bizalommal. Aki bármit mond vagy tesz, ami elválaszthatná Krisztus gyülekezetének tagjait, az Úr szándéka ellen cselekszik. Civódás, viszály a gyülekezetben, a gyanú és kétely serkentése meggyalázzák Krisztust. Isten azt kívánja, hogy szolgálói ápoljanak krisztusi szeretetet egymás iránt. Az igaz vallásosság nemcsak Krisztussal egyesíti a szívet a leggyöngédebb egységben, hanem egymással is. Mikor tudjuk, mit jelent így Krisztussal és testvéreinkkel egységben lenni, jó illatú hatás fogja kísérfni munkánkat, bárhová megyünk. {9T 145.2}

A városi munkások végezzék a rájuk eső különböző kötelességeket, tegyenek meg mindent a lehető legjobb eredményekért. Beszéljenek a hitről, s úgy viselkedjenek, hogy hassanak az emberekre. Ne szűkítsék le a munkát elgondolásaik méreteire. A múltban túl sok effélét láttunk népünk körében, ami fékezte a munka sikerét Ne feledjük, hogy az Úr különböző utakon végzi a munkát, és különféle munkásai vannak, akikre más-más ajándékot bízott. Igyekezzünk fölismerni szándékát, hogy miért küldött egyes helyekre bizonyos embereket. {9T 145.3}

A könyörület hangja egy ideig még hallatszani fog. Kis ideig még hangzik a kegyelmes meghívás: „Ha valaki szomjúhozik, jöjjön énhozzám, és igyék.” (János 7:37.) Isten minden városba elküldi figyelmeztető üzenetét. Kiküldött munkásai tevékenykedjenek olyan egyetértéssel, hogy mindenki lássa, hogy Jézustól tanultak. {9T 146.1}

Krisztus szelídségével

Senki se igyekezzék magához láncolni másokat, mintha ellenőrizni akarná őket, előírva nekik, mit tegyenek s mit ne, parancsolgatva, utasításokat osztogatva, mint katonatiszt az egysége előtt. Így tettek a papok és fejedelmek Krisztus idején, de ez nem a helyes út. Miután az igazság belevéste magát valaki szívébe, s elfogadta tanításait, már mint Krisztus, és ne ember tulajdonával bánjunk velük. Ha magadhoz kötöd valaki értelmét, arra készted, hogy elszakadjon a bölcsesség és eredményesség forrásától. Teljesen Istentől kell függniük, csakis így növekedhetnek a kegyességben. {9T 146.2}

Bármilyen nagynak is tartja az ember a tudását és bölcsességét, ha nem követi a Szentlélek tanítását, a lelki dolgokban igen-igen tudatlan lesz. Föl kell ismernie a fenyegető veszedelmet. El kell ismernie eredménytelenségét. Teljesen attól függjön, aki egyedül képes megtartani a rábízott lelket, egyedül átitatni őt Lelkével, s megtölteni az egymás iránti önzetlen szeretettel. Ezzel képessé teszi őket a tanúskodásra, hogy Isten azért küldte Fiát a világra, hogy bűnösöket mentsen meg. Az igazán megtértek keresztény egységbe fognak tömörülni. Isten egyházában ne legyen széthúzás. Senki se gyakoroljon balgán parancsnokságot az igazság elfogadói fölött. Krisztus szelídsége legyen látható mindenben, amit mondanak és tesznek. {9T 146.3}

Minden igaz gyülekezetnek Krisztus az alapja. Miénk megváltoztathatatlan ígérete, hogy jelenlétében és védelmében részesíti hűségeseit, akik tanácsa szerint járnak. Legyen Krisztus a legelső az idők végéig. Ő az élet és az erő, az igazságos tettek és a szentség forrása. S ő mindez azok számára, akik igáját viselik, és szelídséget s alázatos-szívűséget tanulnak tőle. {9T 147.1}

Mindennemű szolgálat föladata és öröme, hogy Krisztust dicsőítjük meg az emberek előtt. Ez minden igaz fáradozás végcélja. Rejtsük énünket Krisztus mögé s hagyjuk őt az előtérbe lépni. Ez az értékes önfeláldozás. Az ilyen önfeláldozást Isten elfogadja. „Mert így szól a magasságos és felséges, a ki örökké lakozik, és akinek neve szent: Magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörték szívét.” (Ézsaiás 57: 15.) {9T 147.2}

Ha ellenállásba ütközünk

Ha hirdetni akarjátok az igazságot, gyakran ellenállást váltotok ki. De ha érvekkel akartok szembeszállni az ellenzésnek, csak olajt öntötök a tűzre, amit nem engedhettek meg magatoknak. Ragaszkodjatok ahhoz, amit mondotok. Isten angyalai figyelnek. Ők tudják, miként kell hatni azokra, akik ellenzésére ti nem vagytok hajlandók vitákkal felelni. Ne időzzetek a fölmerülő kérdések visszas oldalain, hanem csoportosítsátok elmétekben az igenlő igazságokat, és sok tanulással, buzgó imával és szívetek megszentelésével rögzítsétek azokat. Tartsátok lámpásotokat rendben és égve; s hagyjátok a ragyogó sugarakat elővilágítani, hogy jótetteitek látványával késztesseitek az embereket mennyei Atyátok dicsőítésére. {9T 147.3}

Ha a kísértés pusztájában Krisztus nem az ige állításához ragaszkodott volna, mindent elveszített volna, amit megnyerni kívánt. Krisztus útja, az ellenségnek való ellenállás legjobb útja. Ha elismételjük ellenségeink állításait, ezzel csak megerősítjük azokat. Mindig maradjatok az állítások terén. Lehet, hogy éppen az viszi haza magával szavaidat, aki ellened áll, s megtér az értelmébe behatolt ésszerű igazsághoz. {9T 148.1}

Gyakran mondom testvéreinknek: „Ellenségeitek valótlanságokat fognak terjeszteni munkátokról. Ne ismételjétek el kijelentéseiket, hanem ragaszkodjatok az élő igazság bizonyításához. Isten angyalai utat nyitnak előttetek. Nagy munkát kell végeznünk, s végezzük azt értelmesen. Sose heveskedjünk, sose engedjük fölszínre törni a gonosz gondolatokat. Krisztus sohasem tette ezt, s ő a példaképünk mindenben. A ránk bízott föladat végzéséhez sokkal több kell a mennyei, megszentelt, alázatos bölcsességből, és sokkal kevesebb énünkből. Ragadjuk meg szilárdan az isteni erőt.” {9T 148.2}

A hitünkből kiváltak el fognak jönni gyülekezeteinkbe, hogy eltereljék a figyelmet a munkáról, melyet Isten el akar végeztetni velünk. Nem engedhetitek meg magatoknak, hogy az igazságtól a dajkamesékhez fordítsátok fületeket. Ne állj meg, megtéríteni igyekezve azokat, akik szemrehányó szavakkal illetik munkádat, hanem mutasd meg, hogy Jézus Krisztus Lelke ihlet téged. Akkor Isten angyalai olyan szavakat adnak szádba, melyek behatolnak elleneitek szívébe. Ha nem állnak el szándékuktól, hanem továbbra is közétek jönnek, a gyülekezet bölcsőbb tagjai megértik, hogy magasztosabb mérték a tiétek. Úgy szóljatok, hogy kivilágolják, hogy Jézus szól belőletek. {9T 148.3}

Teljes szívvel végzett, buzgó igyekezetet

Ha lelkészeink tudnák, hogy a világ lakosainak milyen hamar Isten ítélő trónja elé kell állni, számot adni földi életük tetteiről; mennyivel buzgóbban dolgoznának együtt Istennel az igazság hirdetése területén. Mily fáradhatatlanul törekednének fejleszteni Isten ügyét a világban szóval és tettel hirdetve: „Közel van mindennek a vége.” (I Péter 4:7.) {9T 149.1}

Készülj találkozni Isteneddel – ezt az üzenetet hirdessük mindenfelé. Harsonánk hallasson határozott hangot. Világosan és félreérthetetlenül csendüljön a figyelmeztetés: „Leomlott, leomlott a nagy Babilon... fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek bűneiben, és ne kapjatok csapásaiból.” (Jelenés 18:2,4.) Az ige szavainak be kell teljesedni. Rövidesen az utolsó vizsgálat éri utol a föld lakóit. Akkor majd gyors elhatározások születnek. Akiket a világ elítél, azok Immánuel fejedelem véráztatta zászlaja alá gyülekeznek. Látni fogják és meg is értik, mint soha azelőtt, hogy sok lehetőséget mulasztottak el a jócselekedetek terén, amit végezniük kellett volna. Rájönnek, hogy nem tevékenykedtek olyan lelkesen, mint kellett volna, hogy megkeressék és

megmentsék az elveszettet, mintegy kiragadják őket a tűzből. {9T 149.2}

Isten szolgálói „igyekezetükben ne lankadjanak, legyenek buzgó lelkűek: az Úr az, akinek szolgálnak.” A fásultság és eredménytelenség nem istenfélelem. Mikor megértjük, hogy Istenért fáradozunk, akkor magasztosabb fogalmunk lesz a lelki szolgálat szentségéről. A fölismerés életet, éberséget és kitartást lehel minden kötelességünk végzésébe. {9T 150.1}

A vallás, a színtiszta, romlatlan vallás végtelenül gyakorlatias. A lélekmentésnél csak a komoly, teljes szívvel végzett fáradozás értékes. Mindennapi kötelességünket tegyük az odaadás tetteivé, mely szüntelen növeli hasznavehetőségünket, mivel az örökkévalóság fényében látjuk munkánkat. {9T 150.2}

Mennyei Atyánk jelölte ki föladatunkat. Vegyük Bibliánkat s menjünk, figyelmeztessük a világot. Legyünk Isten lelkeket mentő, segítő keze. Legyünk közvetítő közegek, melyeken át Isten szeretete áramlik napról-napra a pusztulókhöz. Az igaz munkást megnemesíti és megszenteli a nagy föladat fölismerése, melyben kiváltsága részt venni. Tele van hittel, mely szeretetből munkálkodik s megtisztítja a lelket. Aki aláveti magát Isten akaratának, annak semmi se keserves föladat. Az a gondolat édesíti meg az Isten-rábízta munkákat, hogy az Úrért teszi. {9T 150.3}

Minden munkátokat végezzétek szigorúan vallásos elvek szerint. Legyen ez komoly kérdések: Mit tehetnék, hogy megörvendeztessem a Mestert. Látogassátok meg a helyeket, ahol a hívek bátorításra és segítségre szorulnak. Minden lépésnél vessétek föl a kérdést: Ez-e az Úr útja? Lelkületem, szavaim és tetteim összhangban állnak-e akaratával? Ha kizárólag Isten dicsőségéért fáradozol, munkád magán viseli Isten keze nyomát; az Úr szándékát valósítod meg. {9T 150.4}

Mikor Isten szavát tanulmányozzátok, hatoljatok be mélyebben, s még mélyebben a fölszín alá. Ragadjátok meg hittel az isteni hatalmat, s mérjétek le az ihletés mélységeit. Lelkész szolgálatotokba vigyétek bele Isten erejét, s ne feledjétek, hogy az Úr áll mögöttetek. Hagyjátok átragyogni szeretetét minden, amit tesztek vagy szóltok. Engedjétek teljes erejével tündökölni az igazságot, Isten szavának értékes, egyszerű igazságát. Alázzátok meg magatokat Isten előtt. Krisztus lesz eredményességetek záloga. Házának fölügyelőivé tett titeket, hogy kellő időben etessétek őket. Krisztus munkásai nagyon közel állnak az Úr szerető szívéhez. Azzal kívánja tökéletesíteni háza népét, hogy lelkipásztorait tökéletesíti. {9T 151.1}

***** {9T 151}

Krisztus a szeretetteljes, könyörületes Fönntartó hatalma segítségével férfiak és nők válhatnak erőssé, hogy ellenálljanak a kísértéseknek. Amint az elítélt bűnös a bűnre tekint, a bűn igen nagy gonoszság lesz szemében. Csodálkozni fog, miért nem jött hamarabb Jézushoz. Belátja, hogy le kell győznie hibáit, Isten akaratának alávetni étvágyát és indulatait. Fölül kell kerekednie a romlottságon, mely a bűnös kívánság által uralkodik e világon. Miután megbánta, hogy lábbal taposta Isten törvényét, komolyan törekszik legyőzni a bűnt. Igyekezni fog nyilvánvalóvá tenni Krisztus kegyelmét, és személyes kapcsolatra lép az üdvözítővel. Szüntelen Krisztust tartja szeme előtt. Imádkozik, hisz, s elnyeri az áldásokat, melyekre szüksége van. Így egyre inkább megközelíti az Isten által fölállított mértéket. {9T 151.2}

Mikor megtagadja magát, fölveszi keresztjét, s követi Krisztust amerre megy, jellemében új erények tűnnek majd elő. Teljes szívvel fogja szeretni az Úr Jézust, s Krisztus lesz bölcsessége, igazságos tettei, megszentelődése és megváltása. {9T 151.3}

Krisztus a példaképünk, ihletésünk és felette nagy jutalmunk. „Isten szántóföldje, Isten épülete vagyunk.” (1Korintus 3:9.) Isten a mesterépítész, de az emberek is tegye meg a magáét. Működjék együtt Istennel. „Istennek vagyunk munkatársai.” Sohse veszítsd szem elől e szavakat: Istennel együtt munkatársak vagyunk. „Félve, remegve munkáljátok üdvösségeteket. Hiszen Isten maga műveli bennetek jóakarata szerint mind a szándékot, mind a véghezvitelt jókedvűből.” (Filippi 2:12,13.) Krisztus csodatévő hatalma nyilvánul meg az új szívű, magasztosabb életű és szentebb lelkesedésű ember megalkotásában. Isten mondja: „Új szívet adok néktek.” Az ember megújítása, nem ez-e a legnagyobb csoda, mely valaha történhet? Mire ne lenne ereje annak, aki hittel megragadja Isten erejét? {9T 152.1}

***** {9T 152}

Ne feledjétek, hogy abban rejlik erőtök, ha együtt dolgoztok Krisztussal, személyes Üdvözítővel. Ezt a részt kell mindenkinek megtenni. Krisztus az út, az igazság és az élet. Kijelenti: „Nélkülem mit sem cselekedhettek.” (János 15:5.) S a bűnbánó lélek válaszol: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” (Filippi 4:13.) Akik ezt teszik, azoknak szól az ígélet: „Aki befogadja, hatalmat adott, hogy Isten fiává legyen.” (János 1:12.) {9T 152.2}